

омраза къмъ всичко българско. Но преди да бжде унищоженъ, надписътъ билъ преписанъ и издаванъ нѣколко пѣти. Неговото съдържание е добре известно и гръцката злоба била безсилна да заличи спомена за една свѣтла страница отъ българското минало.

Понеже ние притежаваме твърде малко подобни надписи, интересно е да разкажемъ на нашитѣ млади читатели, какъ е билъ откритъ надписа и защо билъ унищоженъ.

Нѣщо преди 230 години, по нашитѣ страни миналъ лѣкарътъ на френския кралъ Людовикъ XIV. Когато стигналъ Станимака, той открилъ въ скалитѣ надписъ, който му се показалъ много чудноватъ. Лѣкарътъ не познавалъ българската азбука, и не могълъ да разбере нищо, но при все това, преписалъ точно написаното. Но какво значи, никой не могълъ да му обясни. Околното население не разбирало вече съкращенията въ старото българско писмо. То вѣрвало, че надписътъ съдържа тайната на философския камъкъ. А по ония времена хората мислѣли, че има такъвъ камъкъ, и че съ него могло да се прави злато. Станимачани молили лѣкара да имъ открие тази тайна, но напразно. Надписътъ съдържахъ нѣщо по-ценно отъ тайната на философския камъкъ: единъ великъ споменъ за храбрия български царъ Асенъ. По този преписъ по-късно единъ чешки ученъ разгадалъ, какво значи надписа. Въ време на нашето възрождане, когато българитѣ търсили опора за своята борба въ славното минало, обърнали внимание и на надписа. Тѣ го напечатали нѣколко пѣти. По него време, както и въ първитѣ години следъ освобождението, жителитѣ на гр. Станимака се гърчели. Съ помощта на надписа, бъл-